בס"ד

= ויבא = הרב פה ס"ג

אברהם אבי ורחל עקדה

ברכות: עקדה

אורלין (אברהם אלינו ← מרגש שמעון גוזנפלד)

שמעבר לבנות בית נאמן בישראל, בית מלא אהבה
איש לרעהו, אהבת ה' ויראת ה', אהבת עם ואהבת ארץ!

= ברכו את ה' המבורך! =

בעוד כמה רגעים, נאמר מילים אלה, מילים שבהם
גיבור מבקש לברך את המלך. מילים שיש בתוכן
שגיבור מברך, ולא יחידים, הרשות בידו.
אברהם לא חיפש גיבור בסדום - ויגש אברהם
ויאמר הגלת תספה גם צדיק עם רשע? אולי יש חמישים...
ובסוף שואל אם מלך הסלים: "ויאמר אל נא יחר לאדני -
ואדברה אך הפעם, אולי "מעמון שם עשרה", ויאמר - לא
אשחית בעבור העשרה."

אם בנפשון הגה לעצמו "מקום" - סדום - 33 קילומטר כדי להגיל
אם אינם מעמים שוב כ- 4000 שנה לאחר מכן.
בשעה שעם ישראל חיים בחטא העגל, עולה משה רבינו
אל הר סיני ומתחנן לפני הקב"ה לסלוח לעמו:
= שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך. לבור לאברהם
... ונחלו לעולם. =

שואל הקדוש: למה הכביר... לכך הלבור... =
בעוד כמה שבועות אנחנו נקבור הקדוש,
מי פרשה "ויבא" את הפסוק:
= ויפקד ה' יקב בבוקר ויקח את הבן אשר
שם מרגשותיו... =
מה מעניין תכיל שאבן הינו מלה מורכבת משתי מלים:
אב "בן". כאשר האב והבן, דור האבות
ודור הבנים עובדים ביחד, אלו הם יכולים
לבנות - אבני הבנין שהם הם אבנים של
בנין עדי עד. כאשר הבנים כופרים את
אבותיהם - "והשב לב אבות על בנים",
ולב בנים על אבותם = הם כופרים בעם לבוא
= שבת אמים עם
ים ב. =
כאשר הם "מתים" הם קוראים מים כשאנחנו,
אלו נוכל לכבות לחיבתם בספר הים.

אבינו - אל תשליכנו מלפניך - כשם שהתחלנו
עם "ברכו", והבטחת לאברהם אבינו "ויברכה
מברכיך", אלו אבינו - בנך, שעומדים לברך
אותך, מבקשים שגם אתה תברך אותנו,
שנאמר: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך
את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו
ארץ זבת חלב ודבש. שיש